

Harcerska, Feniks

Feniks, nieśmiertelny ptak
Od chwili kiedy zrodził się
Poznał wokół siebie świat,
Po niebie niczym strzała mknął.
A jeśli ptaka skrzywdzi ktoś,
Postrzeli z łuku, mieczem tnie
Lub kiedy sam popełni błąd,
Silniejszy znów odrodzi się.

Jak nasz Feniks płonie ogniem
Tak my chcemy lśnić łagodnie
Blaskiem dobra i szacunku
Idąc w znanym nam kierunku.
A harcerska droga niesie nas daleko pośród wzniesień,
Wzniesień które siłą woli pokonamy.

Feniksie ty naucz nas
Z popiołów podnosić się,
Gdy gnębi okrutny czas
Nigdy nie poddawać się.
Udziel nam siły swej,
Przez pióra swe odwagi daj,
By nigdy nam nie brakło jej,
Gdy polecimy na cały kraj.

Jak nasz Feniks płonie ogniem
Tak my chcemy lśnić łagodnie
Blaskiem dobra i szacunku
Idąc w znanym nam kierunku.
A harcerska droga niesie nas daleko pośród wzniesień,
Wzniesień które siłą woli pokonamy.

Jak nasz Feniks płonie ogniem
Tak my chcemy lśnić łagodnie
Blaskiem dobra i szacunku
Idąc w znanym nam kierunku.
A harcerska droga niesie nas daleko pośród wzniesień,
Wzniesień które siłą woli pokonamy.